

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26Csp/165/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318206177
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2318206177.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej veci žalobcov: 1/ T.. M. M.Ý., G.. XX.XX.XXXX, K. F. O. K. XX, A., 2/ T.. O. M., G.. XX.XX.XXXX, K. F. O. K. XX, A., obaja zastúpení: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ, s.r.o., IČO: 36856282, Farská 25, Nitra , proti žalovanému: TRIOS s.r.o., IČO: 31420451, Drevená 766/1, Galanta, zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47232765, Kadnárova 83, Bratislava , o zaplatenie 80237,66 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému priznáva 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 07.09.2018 žalobcovia 1/ a 2/ žiadali súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 80237,66 eur s príslušenstvom v podobe úroku z omeškania z dôvodu výplaty podielu na zisku obchodnej spoločnosti.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom konateľa žalovaného a svedka M. R., zápisnicou z valného zhromaždenia, zmluvou o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky, oznámením o započítaní pohľadávky, oznámením o započítaní, neakceptovaním započítania, výpismi z účtu, výzvami na plnenie, mailovou komunikáciou strán sporu, súvahou za rok 2013, oznámením VZP, vyjadrením daňového poradcu, zápisnicou KR PZ v Trnave, zmluvou o prevode časti obchodného podielu, úplným znením spoločenskej zmluvy, ďalšími listinnými dôkaznými prostriedkami a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

4. Zo žaloby a písomných vyjadrení žalobcov vyplynulo, že žalovaný je spoločnosťou s ručením obmedzeným. Žalovanému na základe rozhodnutia valného zhromaždenia žalovaného, ktoré sa konalo dňa 24.03.2017, vznikol záväzok zaplatiť spoločníkovi žalovaného - M. R., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom F. O. K. X, XXX XX A. peňažnú sumu vo výške 140.161,10 eur, ktorá predstavovala podiel na zisku za rok 2016 (ďalej len „pohľadávka“). Pohľadávka mala byť M. R. zaplatená do 31.12.2017. M. R., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom F. O. K. X, XXX XX A. ako postupca (ďalej len „postupca“) uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o postúpení pohľadávky so žalobcami ako postupníkmi, ktorou postúpil pohľadávku na žalobcov. Postupca listom zo dňa 24.11.2017 oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému. Listom zo dňa 30.11.2017 označeným ako „oznámenie započítania schopnej pohľadávky dlžníka“ oznámil žalovaný žalobcom, že voči pohľadávke žalobcov si započítava pohľadávku, ktorú má voči postupcovi titulom zmluvy o úvere zo dňa 20.11.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“), pričom podľa

žalovaného „na základe tejto zmluvy bol žalovaným poskytnutý postupcovi úver vo výške 170.000 eur a postupca poskytnuté prostriedky do dnešného dňa žalovanému nevrátil“. Žalovaný však neuviedol, v akej výške si voči pohľadávke započítava ním deklarovanú pohľadávku. Ak by bol list zo dňa 30.11.2017 právnym úkonom započítania pohľadávky, žalobcovia započítanie pohľadávky neakceptujú. Listom zo dňa 05.12.2017 žalobcovia požiadali žalovaného o predloženie zmluvy o úvere. Žalovaný nepreukázal žalobcom (a to ani do dnešného dňa) existenciu zmluvy o úvere. Žalovaný listom zo dňa 15.12.2017 oznámil žalobcom, že si voči pohľadávke započítava sumu 7.417,20 eur, ktorú podľa jeho tvrdenia predstavujú zrážky vo výške 14% z podielu na zisku vo výške 140.161,10 eur. Zrážku do „zdravotnej spoločnosti“ vyčíslil na sumu 7.417,20 eur, ktorú má „v zmysle zákona č.580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení“ zaplatiť žalovaný. V liste uviedol, že po odpočítaní zrážok do zdravotnej poisťovne zo zisku za rok 2016, vo výške 7.417,20 eur, predstavuje podiel na zisku sumu 132.743,90 eur a nakoľko si sumu 89.762,34 eur započítal priamo voči postupcovi, zostávajúcu sumu 80.237,66 eur si započítava priamo voči žalobcom...výsledná suma z titulu nároku na podiel na zisku za rok 2016 splatná 31.12.2017 je 52.506,24 eur“. Žalobcovia listom zo dňa 21.12.2017 oznámili žalovanému, že neakceptujú započítanie pohľadávky, realizované žalobcom listom zo dňa 15.12.2017. Poukázali pritom na nepreukázanie zmluvy o úvere, ktorou by bola verifikovaná pohľadávka žalovanému voči postupcovi, a teda spochybnili existenciu pohľadávky žalovaného voči postupcovi, spôsobilej na započítanie voči pohľadávke. Žalobcovia vyzvali žalovaného na úhradu pohľadávky v celej výške, do 31.12.2017. Žalovaný v prospech účtu žalobcu 2 vykonal dňa 27.12.2017 úhradu sumy 52.506,24 eur. Žalovaný listom zo dňa 07.11.2017, adresovaným postupcovi, vyzval postupcu na vrátenie úveru vo výške 170.000 eur, v lehote do jedného mesiaca od vyzvania. Postupca existenciu úveru a teda aj existenciu svojho záväzku z titulu úveru poskytnutého žalovaným popiera. Postupca okrem neexistencie zmluvy o úvere a neexistencie prevodu sumy zodpovedajúcej úveru z účtu žalovaného poukázal aj na účtovné výkazy žalovaného, z ktorých je zrejmé, že úver voči spoločníkovi (okrem reálneho poskytnutia) by bol v prípade jeho existencie evidovaný aj v súvahe žalovaného k 31.12.2013 ako pohľadávka voči spoločníkovi (na riadku 051), čo však z účtovných výkazov nevyplýva. Je zrejmé, že pohľadávka žalovaného z titulu poskytnutia úveru je fiktívna a cieľom jej uplatnenia je odopretie plnenia veriteľovi. účtovná závierka žalovaného k 31.12.2013 Listom zo dňa 14.08.2018 vyzvali žalobcovia žalovaného, aby im zaplatil dlžnú sumu 87.654,86 eur - rozdiel medzi pohľadávkou a sumou 52.506,24 eur, ktorú žalovaný žalobcovi 2 zaplatil dňa 27.12.2017. V liste žalobcovia odmietli aj zápočet sumy 7.417,20 EUR (z titulu odvodov z dividendy vyplácanej postupcovi) vykonaný žalovaným listom žalovaného zo dňa 15.12.2017. Žalovaný nemal žiaden právny dôvod, pre ktorý by mal vykonať platbu v prospech zdravotnej poisťovne v uvedenej výške a túto si započítať voči žalobcom. Uvedené potvrdilo aj stanovisko zdravotnej poisťovne zo dňa 09.02.2018, zaslané postupcovi. Postupca dňa 16.08.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 7.417,20 EUR v prospech účtu žalobcov. Žalovaný listom zo dňa 26.08.2018 oznámil žalobcom, že suma 7.417,20 EUR bude poukázaná v prospech ich účtu. Žalovaný sumu 7.417,20 EUR uhradil v prospech účtu žalobcu 2 až dňa 04.09.2018. Žalobcovia si prijaté plnenie vo výške 7.417,20 EUR započítavajú na úhradu pohľadávky. Podľa §123 ods.1 zákona č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObchZ“), spoločníci majú nárok na podiel zo zisku v pomere zodpovedajúcom ich splateným vkladom, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Úroková sadzba platná v čase omeškania žalovaného, stanovená podľa §369 ods.2 ObchZ v spojení s §1 ods.1 Nariadenia vlády SR č.21/2013 Z.z., je 8% p.a. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu dňom 01.01.2018, v rozsahu 87.654,86 EUR (140.161,10 eur - 52.506,24 eur). Po úhrade sumy 7.417,20 EUR dňa 04.09.2018, žalovaný je od 05.09.2018 so zaplatením sumy 80.237,66 EUR. Podľa §524 ods.1 zákona č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObčZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa §524 ods.2 ObčZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Žalovaný tvrdí existenciu pohľadávky vo výške 170.000 eur voči právnemu predchodcovi žalobcov (postupcovi M. R.), z titulu zmluvy o úvere zo dňa 20.11.2013 s tým, že listom zo dňa 15.12.2017 si časť ním tvrdenej pohľadávky započítal voči pohľadávkou žalobcov uplatnenej v tomto súdnom konaní. Žalobcovia popierajú existenciu pohľadávky žalovaného, pričom dôkazné bremeno vo vzťahu k takejto pohľadávkou leží na strane žalovaného. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že zmluva o úvere bola uzatvorená v ústnej forme, pričom zákon pre platnosť takejto zmluvy nevyžaduje písomnú formu, je na žalovanom, aby preukázal existenciu dvojstranného právneho úkonu podľa §497 a nasl. Obchodného zákonníka, t.j. preukázal prejavy vôle dvoch zmluvných strán, vrátane prejavu vôle na strane postupcu, ktorého obsahom je požiadanie dlžníka o poskytnutie úveru do určitej sumy a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný doposiaľ nepreukázal, že (a) poskytol žalobcovi peňažné plnenie v tvrdenom rozsahu (sumu 170.000 eur poukázal na účet postupcu pán O. B. zo

svojho účtu), ani že (b) došlo k uzatvoreniu dvojstranného právneho úkonu v ústnej forme, predmetom ktorého by bola zmluva o úvere, na základe ktorej by bola postupcovi poskytnutá suma 170.000 eur. Tvrdenie žalovaného, že "úver poskytol postupcovi z účtu druhého spoločníka, nakoľko tento v rozhodnom čase disponoval prostriedkami spoločnosti a z dôvodu hospodárnosti poukázal peniaze priamo zo svojho účtu na účet postupcu", je nielen nepravdivé, ale aj nelogické. Ak by skutočne chcel žalovaný poskytnúť postupcovi úver, nič nebránilo pánovi O. B. sumu 170.000 eur poslať na účet žalovaného a z účtu žalovaného ju poslať postupcovi. Argument o "hospodárnosti" je nezmyselný a účelový, v snahe vytvoriť právnu konštrukciu o plnení žalovaného. Žalobcovia uvádzajú, že suma 170.000 eur bola zaplatená O. B. ako fyzickou osobou postupcovi na základe iného právneho dôvodu, ktorý nezakladal záväzok žalovaného. V prípade, ak by v konaní nebol preukázaný právny dôvod poskytnutia sumy 170.000 eur, išlo by o majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, podľa §451 ods.2 Občianskeho zákonníka. Podľa §451 ods.1 Občianskeho zákonníka, tento majetkový prospech by mal byť vydaný tomu, na úkor ktorého sa postupca bezdôvodne obohatil. Ak by sa postupca prijatím plnenia vo výške 170.000 eur dňa 20.11.2013 bezdôvodne obohatil (pričom nie je zrejmé, či na úkor žalovaného alebo iného subjektu), žalobcovia vznášajú námietku premlčania. V prípade, ak by plnenie vo výške 170.000 eur zo dňa 20.11.2013 bolo bezdôvodným obohatením, ktorého právny režim sa riadi Obchodným zákonníkom, došlo k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia dňom 21.11.2017. Žalovaný tak nemohol platne realizovať jednostranné započítanie pohľadávok listom zo dňa 15.12.2017, po uplynutí premlčacej lehoty. Pokiaľ žalovaný započítal [doposiaľ nepreukázanú] pohľadávku dňom 15.12.2017, bolo započítanie premlčanej pohľadávky zo zákona vylúčené. Je tomu tak aj v prípade, ak by sa započítanie posudzovalo podľa právneho režimu Obchodného zákonníka, v tomto prípade je započítanie vylúčené podľa ustanovení §358 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaný namieta platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.09.2017, uzatvorenej medzi postupcom a žalobcami ako postupníkom (ďalej len "zmluva"). Žalovaný namieta, že postupca neoznámil postúpenie pohľadávky žalovanému bez zbytočného odkladu. Táto skutočnosť je však významná len vo vzťahu k §526 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Vo vzťahu k tomuto súdne konanie je však skutočnosť, či postupca oznámil alebo neoznámil postúpenie pohľadávky žalovanému bez zbytočného odkladu, bezpredmetná. Žalovaný ďalej namieta (ne)platnosť zmluvy z dôvodu, že podľa žalovaného "je sporné, či postúpenie bolo dohodnuté ako od platné alebo bezodplatné". Uvedené tvrdenie je absurdné, nakoľko sám žalovaný má zmluvu zjavne k dispozícii, cituje z jej obsahu a sám odkazuje na článok II. zmluvy, v ktorom je uvedené, že pohľadávka sa postupuje odplatne, za sumu 140.161,10 eur. Námietka žalovaného, že v zmluve absentuje dohoda o splatnosti a spôsobe úhrady odplaty za postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho by mala byť zmluva neurčitá a preto neplatná, nemá oporu v zákone. Zákon pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje dohodu o splatnosti odplaty a spôsobe úhrady odplaty. Uvedené nie je podstatnou náležitosťou tohto typu zmluvy a absencia dohody zmluvných strán o takýchto podmienkach nemá za následok neplatnosť zmluvy. Spôsob úhrady peňažného záväzku je s ohľadom na výšku odplaty (140.161,10 eur) a ustanovenie §4 zákona č.394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti prípustný len bezhotovostne, t.j. bankovým prevodom na účet veriteľa, Číslo účtu postupcu nemusí byť uvedené v zmluve (ak by postupník nevedel na aký účet má plniť, môže si takéto údaje od postupcu vyžiadať). Aj v prípade, ak by existovalo viac možností splnenia záväzku, podľa §561 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak možno záväzok splniť viacerými spôsobmi, má právo voľby dlžník, ak nebolo dohodnuté inak. Tým nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka o zániku záväzkov (§559 a nasl. Občianskeho zákonníka). Nie je však úlohou ani žalovaného a ani súdu skúmať, či a akým spôsobom k úhrade záväzku postupníka z titulu zmluvy došlo. Splatnosť dlhu (peňažného záväzku) rovnako nie je povinnou náležitosťou zmluvy. Ak nie je splatnosť uvedená, platí zákonná právna úprava podľa §563 Občianskeho zákonníka, t.j. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Odkazy na vybrané príklady z rozhodovacej praxe súdov, ktoré uvádza žalovaný, sa týkajú úplne iných dôvodov (odlišných od právneho základu tohto súdneho konania), kedy pôvodná pohľadávka buď vôbec neexistovala (a teda ani nemohla byť postúpená) alebo jej postúpenie nebolo možné zo zákona. V takýchto prípadoch súd skúma aj platnosť zmluvy, inak nie. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú výšku úrokov z omeškania, podľa §261 ods.6 Obchodného zákonníka sa vzťah medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka, kam spadá aj právna úprava omeškania dlžníka podľa §365 a §369 Obchodného zákonníka. Podľa §524 ods.2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Ak teda bola predmetom postúpenia pohľadávka, ktorej právny režim sa spravuje

ustanoveniami Obchodného zákonníka, vzťahuje sa to aj na úroky z omeškania, ktoré sú podľa §121 ods.3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Akékoľvek iné tvrdenia žalovaného týkajúce sa vzťahov medzi spoločníkmi žalovaného (vrátane úvah žalovaného, čo pre postupcu "bolo alebo nebolo dôležité") alebo tvrdenia o iných súdnych sporov, ktoré vedie postupca vo vzťahu k žalovanému, sú irelevantné.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že so žalobou nesúhlasí, žiadal ju zamietnuť. Základ jeho procesnej obrany spočívajúcej v započítaní pohľadávky žalovaným na základe jeho jednostranného právneho úkonu odôvodnil tak, právnym úkonom započítania pohľadávky nie je list zo dňa 30.11.2017, ale list zo dňa 15.12.2017, ktorý obsahuje všetky zákonné náležitosti a je z neho zrejmé, v akej výške si žalovaný započítal svoju pohľadávku voči postupcovi a v akej ju započítava voči žalobcom. Zmluva o úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, ktorú formu § 497 a nasl. ObchZ ani nevyžaduje, ide o konsenzuálny kontrakt podmienený dohodou o jeho podstatných náležitostiach. Žalovaný poskytol úver vo výške 170000 eur postupcovi z účtu druhého spoločníka a konateľa O. B., nakoľko tento v rozhodnom čase disponoval prostriedkami spoločnosti a z dôvodu hospodárnosti poukázal peniaze priamo zo svojho účtu na účet postupcu s tým, že konateľ najprv previedol sumu 400000 eur z účtu spoločnosti na svoj účet dňa 30.05.2012, následne z týchto peňazí sumu 170000 poukázal postupcovi dňa 20.11.2013 a dňa 19.05.2014 zrealizoval konateľ ďalší prevod z účtu žalovaného na svoj účet (doplatok do sumy 400000 eur). Konateľ prostriedky riadne vrátil žalovanému dňa 12.12.2016 previedol na účet žalovaného sumu 438000. Postupca mal sumu 170000 eur využiť na rodinný dom žalobcov, o čom žalobcovia museli mať vedomosť. V tom čase boli vzťahy medzi postupcom a konateľom ako súčasťmi spoločníkmi žalovaného dobré, postupca sa nezaujímal o to, z akého účtu mu suma 170000 eur prišla, chcel ich mať bezodkladne k dispozícii, postupca si vo viacerých konaniach aj duplicitne uplatňuje nároky, ktoré má dávno vysporiadané (napr. 17C/41/2017, 15C/42/2017) a zaťažuje žalovaného ďalšími šikanóznymi žalobami (30C/6/2018). Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky na žalobcov uviedol, že podľa čl. II. zmluvy mala byť pohľadávka postúpená odplatne za sumu 140161,10 eur, absentuje však dohoda o splatnosti odplaty, ako aj o spôsobe jej úhrady, na základe čoho ju možno vyhodnotiť ako neurčitú a podľa ust. § 37 ods. 1 OZ neplatnú, lebo je sporné, či bolo postúpenie skutočne dohodnuté ako odplatné alebo bezodplatné, aká bola vôľa zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy. Zároveň postupca nesplnil svoju povinnosť podľa ust. § 526 OZ oznámiť dlžníkovi bez zbytočného odkladu, lebo bola podpísaná dňa 15.09.2017, avšak oznámenie bolo doručené žalovanému až 28.11.2017, po vyše dvoch mesiacoch. Mal za to, že platnosť postúpenia pohľadávky by mal súd posúdiť ako predbežnú otázku a pokiaľ dospeje k záveru o neplatnosti postúpenia, žalobu by mal zamietnuť pre absenciu aktívnej legitímácie žalobcov. Poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Obo/49/2008 a 1Cdo/76/2007. Namietol aj výšku úroku z omeškania uplatneného žalobou, mal za to, že ide o občianskoprávny vzťah, teda úrok z omeškania môže byť maximálne 5% ročne. Predmetom postúpenia pohľadávky totiž môže byť len právo na plnenie dlžníka, nie celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. Mal za to, že postupca vedomý si svojho záväzku voči žalovanému účelovo postúpil na žalobcov svoju pohľadávku na dividendy v snahe vyhnúť sa práve započítaniu. O tom svedčí aj jeho svedecká výpoveď, kde tvrdí, že sumu 170000 eur prijal na základe právneho dôvodu ako časť sumy za prevod svojho obchodného podielu, avšak na rozdiel od úverovej zmluvy, zmluva o prevode obchodného podielu je platná len v písomnej forme, dokonca zákon vyžaduje aj overenie podpisu prevodcu aj nadobúdateľa, teda postupca ani na pojednávaní nehovoril pravdu, ani nepodnikol ďalšie kroky, neuhradil daň, nedomáhal sa doplatenia zvyšku ceny obchodného podielu. Vo vzťahu k námietke premičania uviedol, že zmluva o úvere sa spravuje § 504 Obchz, a teda postupca bol povinný vrátiť úver do jedného mesiaca odo dňa, kedy ho žalovaný o to požiadal. Nie je sporné, že postupca bol na vrátenie úveru vyzvaný dňa 07.11.2017 a výzvu si prevzal 08.11.2017, doposiaľ úver nevrátil a nakoľko došlo k stretu dvoch vzájomne započítateľných pohľadávok, žalovaný tento zápočet uskutočnil. Na základe uvedeného nárok postupcu zanikol momentom započítania a nemôže byť platne uplatnená žalobcami.

6. Konateľ žalovaného uviedol, že postupca ako vtedajší spoločník žalovaného prišiel za konateľom s tým, že potrebuje 170000 eur na kúpu rodinného domu pre svoju dcéru, konateľ mu povedal, že má na svojom účte z titulu pôžičky od žalovaného sumu 400000 eur, z ktorých následne previedol na postupcu 170000 eur s tým, že mu povedal, že ide o peniaze žalovaného, potom doplnil na svoj účet z účtu žalovaného do sumy 400000 eur a po čase celú sumu previedol späť na žalovaného. Vo februári 2016 postupca oznámil konateľovi, že vo firme končí, že sumu 170000 vráti, čo sa nestalo, pričom nehnuteľnosť pre dcéru kúpil.

7. Postupca ako svedok uviedol, že suma 170000 eur mu bola vyplatená ako časť ceny za obchodný podiel zo súkromného účtu, celkovú sumu za obchodný podiel najprv uviesť nechcel, potom povedal, že doposiaľ medzi konateľom a postupcom dohodnutá nebola, daň zo sumy 170000 eur neuhradil. Po predložení zmluvy o prevode obchodného podielu potvrdil, že je na nej jeho vlastnoručný podpis, ako aj zápisnicu z valného zhromaždenia, zmluvu nečítal pred jej podpisom. Potvrdil, že suma v zmluve uvedená vo výške 1328 eur je sumou za prevod časti obchodného podielu, ale ani tá ešte nebola vyplatená. Na sume 170000 eur sa dohodli zmluvné strany ešte pred podpisom zmluvy, postupca žalovaného nikdy nevyzval na zaplatenie sumy 170000 eur, nikdy s konateľom žalovaného neriešil kúpu nehnuteľnosti pre svoju dcéru, táto s manželom kúpila nehnuteľnosť v roku 2014, nijak ju nefinancoval. Okrem dohody o cene obchodného podielu uvedenej v písomnej zmluve existovala ešte ústna dohoda, podľa ktorej mal byť obchodný podiel postupcu prevedený za sumu 450000 eur, nikdy žalovaného nevyzýval na jej zaplatenie. Na týchto rokovaníach okrem postupcu a konateľa žalovaného nikto nebol prítomný, neexistuje ani mailová komunikácia.

8. Žalobkyňa 2/ uviedla, že nehnuteľnosť v Senci bola kompletne financovaná z hypotekárneho úveru Tatrabanky, a.s., čo môže v prípade potreby preukázať zmluvou, a tvrdenia konateľa o účele údajného úveru sú lož.

9. Podľa § 123 ods. 1 ObchZ spoločníci majú nárok na podiel zo zisku v pomere zodpovedajúcom ich splateným vkladom, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

10. Podľa § 125 ods. 1 písm. b/ ObchZ valné zhromaždenie spoločníkov je najvyšším orgánom spoločnosti. Do jeho pôsobnosti patrí schvaľovanie riadnej individuálnej účtovnej závierky a mimoriadnej individuálnej účtovnej závierky a rozhodnutie o rozdelení zisku alebo úhrade strát.

11. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami sporu zároveň ani nebolo sporným, že žalovanému na základe rozhodnutia valného zhromaždenia žalovaného, ktoré sa konalo dňa 24.03.2017, vznikol záväzok zaplatiť spoločníkovi žalovaného - M. R., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom F. O. K. X, XXX XX A. peňažnú sumu vo výške 140.161,10 eur, ktorá predstavovala podiel na zisku za rok 2016. Pohľadávka mala byť M. R. zaplatená do 31.12.2017, ktorým dátumom je zároveň definovaná splatnosť predmetnej pohľadávky, ako aj jej uplatniteľnosť na súde. Predmetné rozhodnutie valného zhromaždenia čo do platnosti spochybnené nebolo. Uvedené rozhodnutie zároveň predstavuje právny dôvod v konaní uplatneného nároku.

12. Ďalej bolo preukázané, že M. R., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom F. O. K. X, XXX XX A. ako postupca (ďalej len „postupca“) uzatvoril dňa XX.XX.XXXX zmluvu o postúpení pohľadávky so žalobcami ako postupníkmi, ktorou postúpil pohľadávku na žalobcov. Postupca listom zo dňa 24.11.2017 oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému. Žalovaný spochybnil platnosť predmetného postúpenia pohľadávky, keď uviedol, že podľa čl. II. zmluvy mala byť pohľadávka postúpená odplatne za sumu 140161,10 eur, absentuje však dohoda o splatnosti odplaty, ako aj o spôsobe jej úhrady, na základe čoho ju možno vyhodnotiť ako neurčitú a podľa ust. § 37 ods. 1 OZ neplatnú, lebo je sporné, či bolo postúpenie skutočne dohodnuté ako odplatné alebo bezodplatné, aká bola vôľa zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy. Zároveň postupca nesplnil svoju povinnosť podľa ust. § 526 OZ oznámiť dlžníkovi bez zbytočného odkladu, lebo bola podpísaná dňa 15.09.2017, avšak oznámenie bolo doručené žalovanému až 28.11.2017, po vyše dvoch mesiacoch.

13. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

16. Podľa § 529 ods. 1 OZ námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

17. Podľa § 529 ods. 2 OZ dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné.

18. Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou (§ 40 ods. 1), na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Súd vyhodnotiac platnosť postúpenia pohľadávky ako otázku v konaní prejudiciálnu s poukazom na procesnú obranu žalovaného v tejto časti dospel k záveru, plne sa stotožniac s právnym názorom žalobcov, že postúpenie pohľadávky je platným právnym úkonom, nakoľko písomná zmluva obsahuje jednoznačnú identifikáciu postupcu a postupníka, rovnako ako konkretizáciu postupovanej pohľadávky, poukazuje na článok II. zmluvy, v ktorom je uvedené, že pohľadávka sa postupuje odplatne, za sumu 140.161,10 eur. Námietka žalovaného, že v zmluve absentuje dohoda o splatnosti a spôsobe úhrady odplaty za postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho by mala byť zmluva neurčitá a preto neplatná, nemá oporu v zákone. Zákon pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje dohodu o splatnosti odplaty a spôsobe úhrady odplaty. Uvedené nie je podstatnou náležitosťou tohto typu zmluvy a absencia dohody zmluvných strán o takýchto podmienkach nemá za následok neplatnosť zmluvy. Spôsob úhrady peňažného záväzku je s ohľadom na výšku odplaty (140.161,10 eur) a ustanovenie §4 zákona č.394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti prípustný len bezhotovostne, t.j. bankovým prevodom na účet veriteľa, Číslo účtu postupcu nemusí byť uvedené v zmluve (ak by postupník nevedel na aký účet má plniť, môže si takéto údaje od postupcu vyžiadať). Aj v prípade, ak by existovalo viac možností splnenia záväzku, podľa §561 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak možno záväzok splniť viacerými spôsobmi, má právo voľby dlžník, ak nebolo dohodnuté inak. Tým nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka o zániku záväzkov (§559 a nasl. Občianskeho zákonníka). Nie je však úlohou ani žalovaného a ani súdu skúmať, či a akým spôsobom k úhrade záväzku postupníka z titulu zmluvy došlo. Splatnosť dlhu (peňažného záväzku) rovnako nie je povinnou náležitosťou zmluvy. Ak nie je splatnosť uvedená, platí zákonná právna úprava podľa §563 Občianskeho zákonníka, t.j. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že aktívna legitímácia žalobcov v konaní je daná.

19. Ďalej nebolo sporným, že postupca listom zo dňa 24.11.2017 oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému. Listom zo dňa 30.11.2017 označeným ako „oznámenie započítania schopnej pohľadávky dlžníka“ oznámil žalovaný žalobcom, že voči pohľadávke žalobcov si započítava pohľadávku, ktorú má voči postupcovi titulom zmluvy o úvere zo dňa 20.11.2013, pričom podľa žalovaného „na základe tejto zmluvy bol žalovaný poskytnutý postupcovi úver vo výške 170.000 eur a postupca poskytnuté prostriedky do dnešného dňa žalovanému nevrátil“. Listom zo dňa 05.12.2017 žalobcovia požiadali žalovaného o predloženie zmluvy o úvere. Žalovaný listom zo dňa 15.12.2017 oznámil žalobcom, že si voči pohľadávke započítava sumu 7.417,20 eur, ktorú podľa jeho tvrdenia predstavujú zrážky vo výške 14% z podielu na zisku vo výške 140.161,10 eur. Zrážku do „zdravotnej spoločnosti“ vyčíslil na sumu 7.417,20 eur, ktorú má „v zmysle zákona č.580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení“ zaplatiť žalovaný. V liste uviedol, že po odpočítaní zrážok do zdravotnej poisťovne zo zisku za rok 2016, vo výške 7.417,20 eur, predstavuje podiel na zisku sumu 132.743,90 eur a nakoľko si sumu 89.762,34 eur započítal priamo voči postupcovi, zostávajúcu sumu 80.237,66 eur si započítava priamo voči žalobcom...výsledná suma z titulu nároku na podiel na zisku za rok 2016 splatná 31.12.2017 je 52.506,24 eur“. Žalobcovia listom zo dňa 21.12.2017 oznámili žalovanému, že neakceptujú započítanie pohľadávky, realizované žalobcom listom zo dňa 15.12.2017. Poukázali pritom na nepreukázanie zmluvy o úvere, ktorou by bola verifikovaná pohľadávka žalovanému voči postupcovi, a teda spochybnili existenciu pohľadávky žalovaného voči postupcovi, spôsobilej na započítanie voči pohľadávke. Žalobcovia vyzvali žalovaného na úhradu pohľadávky v celej výške, do 31.12.2017. Žalovaný v prospech účtu žalobcu 2 vykonal dňa 27.12.2017 úhradu sumy 52.506,24 eur. Žalovaný listom zo dňa 07.11.2017, adresovaným postupcovi, vyzval postupcu na vrátenie úveru vo výške 170.000 eur, v lehote do jedného mesiaca od vyzvania.

Postupca existenciu úveru a teda aj existenciu svojho záväzku z titulu úveru poskytnutého žalovaným popiera. Listom zo dňa 14.08.2018 vyzvali žalobcovia žalovaného, aby im zaplatil dlžnú sumu 87.654,86 eur - rozdiel medzi pohľadávkou a sumou 52.506,24 eur, ktorú žalovaný žalobcovi 2/ zaplatil dňa 27.12.2017. V liste žalobcovia odmietli aj zápočet sumy 7.417,20 EUR (z titulu odvodov z dividendy vyplácanej postupcovi) vykonaný žalovaným listom žalovaného zo dňa 15.12.2017. Postupca dňa 16.08.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 7.417,20 EUR v prospech účtu žalobcov. Žalovaný listom zo dňa 26.08.2018 oznámil žalobcom, že suma 7.417,20 EUR bude poukázaná v prospech ich účtu. Žalovaný sumu 7.417,20 EUR uhradil v prospech účtu žalobcu 2 až dňa 04.09.2018. Žalobcovia si prijaté plnenie vo výške 7.417,20 EUR započítavajú na úhradu pohľadávky.

20. V konaní bolo preukázané, že dňa 20.11.2013 bolo prevodom z účtu konateľa žalovaného O. B. na účet postupcu poukázaných 170000 eur (ktoré finančné prostriedky mali byť podľa obsahu procesnej obrany žalovaného predmetom úveru poskytnutého žalovaným postupcovi ako spoločníkovi žalovaného, ktoré tvrdenie spochybnili žalobcovia s poukazom na absenciu predloženia zmluvy o úvere, pričom spochybnili subjekt poskytujúci plnenie postupcovi (žalovaný) s poukazom na skutočnosť, že prevod sumy 170000 eur sa neuskutočnil z účtu žalovaného, ale z osobného účtu konateľa žalovaného, v čoho dôsledku nemohol predmetné plnenie vykonať žalovaný, ale konateľ žalovaného ako fyzická osoba, ďalej spochybnili existenciu preukázania konsenzu ohľadne podstatných náležitostí zmluvy úvere, a teda jej samotnú platnosť ako dojednanej ústnym spôsobom, pričom vzhľadom na uvedené mohlo ísť v prípade sumy 170000 eur o bezdôvodné obohatenie postupcu, voči ktorému vzniesli námietku premlčania vyššie opísanú. Súd mal za preukázané, že v čase prevodu sumy 170000 eur z účtu konateľa žalovaného na účet postupcu boli obaja spoločníkmi žalovaného, p. B. bol zároveň jediným konateľom žalovaného, v čoho dôsledku vykonával v zmysle spoločenskej zmluvy a na základe mandátnej zmluvy okrem iného obchodné vedenie žalovaného. V konaní bolo preukázané, že konateľ žalovaného previedol sumu 400000 eur z účtu spoločnosti na svoj účet dňa 30.05.2012, následne z týchto peňazí sumu 170000 poukázal postupcovi dňa 20.11.2013 a dňa 19.05.2014 zrealizoval konateľ ďalší prevod z účtu žalovaného na svoj účet (doplatok do sumy 400000 eur). Konateľ prostriedky vrátil žalovanému dňa 12.12.2016, kedy previedol na účet žalovaného sumu 438000. Konateľ žalovaného uviedol, že sumu 400000 eur previedol na svoj osobný účet z titulu pôžičky, nakoľko potreboval finančné prostriedky. Uvedený postup nie je ojedinelým nielen v spoločnosti žalovaného. Tvrdil, že sumu 170000 eur neposkytol postupcovi ako fyzická osoba, nakoľko na to nemal právny dôvod, pričom účet, z ktorého sú prostriedky poskytnuté, nie je rozhodujúcou skutočnosťou vo vzťahu k určeniu veriteľa daného záväzku. V prípade úveru malo ísť o ústnu dohodu, uskutočnenú bez prítomnosti svedkov s poukazom na vtedajšie dobré vzťahy medzi postupcom a konateľom. Súd nemal dôvod nestotožniť sa s tvrdením žalovaného o tom, že vlastníctvo účtu, z ktorého sa realizuje prevod, nemôže byť jediným smerodajným ukazovateľom osoby veriteľa, nakoľko každému právnomu úkonu musí zodpovedať vôľa konajúceho subjektu urobiť konkrétny právny úkon, pričom charakter právneho úkonu možno vyhodnotiť až po preukázaní vzájomnej súvislosti, inak povedané, v danom prípade by musela byť preukázaná vôľa konateľa žalovaného ako fyzickej osoby poskytnúť svoje finančné prostriedky postupcovi na základe určitého právneho dôvodu. Z kontextu predovšetkým časovej následnosti skutkových okolností, ako aj z výpovede konateľa žalovaného, súd nemal vyššie opísanú vôľu za preukázanú. Konateľ vybral sumu 400000 eur z účtu žalovaného z titulu pôžičky z dôvodu, že sám potreboval finančné prostriedky, preto sa okrem iného javí aj značne nelogickým, aby následne sám ako fyzická osoba aj v rámci dobrých vzťahov medzi spoločníkmi bez akéhokoľvek písomného potvrdenia následne poskytol (bezodplatne) zo sumy 400000 eur sumu 170000 eur postupcovi, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýval ani právny dôvod zodpovedajúci tomuto postupu. Z výpovede postupcu v procesnom postavení svedka v tomto konaní vyplynulo, že podľa jeho vedomosti na plnenie konateľa žalovaného voči postupcovi vo výške 170000 eur právny dôvod existoval, ktorým právnym dôvodom mala byť cena časti obchodného podielu, ktorý postupca na konateľa žalovaného previedol. V tejto súvislosti súd vykonal dokazovanie zmluvou o prevode časti obchodného podielu uzatvorenou dňa 18.01.2013 (10 mesiacov pred prevodom sumy 170000 eur) medzi postupcom ako prevádzajúcim a konateľom žalovaného ako nadobúdateľom, predmetom ktorej v zmysle čl. II. bol prevod časti obchodného podielu v spoločnosti žalovaného vo výške 40% , čl. III: zmluvy obsahoval dohodu ohľadne odplatnosti prevodu a výšku odplaty v sume 1328 eur, ktorá bola podľa zmluvy v deň jej podpisu vyplatená. Postupca ako svedok vypovedal v tejto súvislosti pomerne zmätočne, lebo najprv uviedol, že odplata za časť obchodného podielu mala byť v rozpore so znením zmluvy práve vo výške 170000 eur, ktorú sumu z uvedeného dôvodu aj prijal, následne uviedol, že odplata resp. cena prevodu dohodnutá nebola, napokon uviedol, že suma 170000 eur zodpovedá len časti sumy mimo zmluvy dohodnutej ako odplata za prevod časti obchodného podielu, ktorá bola ústne

dohodnutá na sumu 450000 eur. Súd v danej časti mal za správnu argumentáciu žalovaného jednak v súvislosti s relevanciou jeho svedeckej výpovede vzhľadom na nie najlepšie vzťahy medzi svedkom a konateľom žalovaného a žalovaným s poukazom na viacero prebiehajúcich súdnych konaní a viacero podnetom na trestné konanie realizovaných postupcom, ale najmä na skutočnosť, že tvrdenia postupcu ako svedka sú značne nepresvedčivé aj s poukazom na obligatórnu písomnú formu zmluvy o prevode obchodného podielu s potrebou overenia pravosti podpisov, prípadná tvrdená ústna zmena zmluvy by bola pre absenciu dodržania písomnej formy neplatnou, na dôvažok, zo sumy 170000 eur postupca zákonnú daň podľa jeho vyjadrenia ani nezaplatil. Podľa názoru súdu by uvedená dohoda prezentovaná postupcom čo by zmena zmluvy o prevode obchodného podielu z 18.01.2013 bola absolútne neplatným právnym úkonom nielen formálne, t.j. pre nedostatok písomnej formy, ale aj materiálne, nakoľko jej obsahom by bola podstatná zmena odplaty za časť obchodného podielu za účelom vyhnutia sa zákonnej daňovej povinnosti, a teda z dôvodu obchádzania zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nemal za preukázané, že suma 170000 eur bola poskytnutá konateľom žalovaného postupcovi z právneho titulu odplaty za časť obchodného podielu, súd poukazuje aj na to, že v súvislosti s preukázaným skutkovým stavom, ak by bolo pravdivým tvrdenie postupcu, konateľ žalovaného by teda poskytol sumu 170000 eur ako fyzická osoba, na účel čoho by zároveň použil časť pôžičky od žalovaného, nejavi sa logickým, že by následne svoju pôžičku dopĺňal práve o sumu 170000 eur a v konečnom dôsledku by žalovanému vrátil sumu 438000 eur, nakoľko táto suma nezodpovedá súčtu súm prevedených konateľom z účtu žalovaného, javí sa pravdivým tvrdenie konateľa žalovaného o tom, že ide o vrátenie jeho pôžičky v istine 400000 eur navýšenú o úrok, pričom suma 170000 eur podľa vykonaného dokazovania žalovanému vrátená nebola. V tomto kontexte, vychádzajúc z vykonaných dôkazov vo vzájomnej súvislosti, nemal súd za preukázané, že suma 170000 eur bola poskytnutá napriek tomu, že reálne bola prevedená z účtu konateľa žalobcu, konateľom žalovaného ako fyzickou osobou, nakoľko nebola preukázaná vôľa konateľa žalovaného poukázať postupcovi ako súkromná osoba uvedenú sumu, pričom právny titul prezentovaný postupcom v rámci jeho svedeckej výpovede je podľa názoru súdu irelevantný. Žalobca poukázal na rozpornú výpoveď konateľa žalovaného v rámci trestného konania, ktorá výpoveď má však pre účely tohto konania pomerne nízku relevanciu s poukazom na jej realizáciu v rámci vyšetrovania obzvlášť závažného zločinu porušovania okolností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v snahe vyhnúť sa prípadnému trestnému stíhaniu, pričom je zrejmé, že už informácia o výške pôžičky konateľa žalovaného (300000 eur) nezodpovedá v tomto konaní preukázanej skutočnosti o výške výberu v sume 400000 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že poskytnutie sumy 170000 eur bolo vykonané konateľom žalovaného ako štatutárnym orgánom žalovaného, a teda v mene a z finančných prostriedkov žalovaného, napriek tomu, že fakticky boli prevedené z účtu konateľa žalovaného, nakoľko z vykonaného dokazovania (najmä vo vzájomnej súvislosti dôkazov) bola preukázaná vôľa konateľa žalovaného uskutočniť uvedené plnenie nie ako fyzickej osoby zo svojich prostriedkov, ale v mene a z prostriedkov žalovaného, prezentovaná navonok štatutárnym orgánom žalovaného, zároveň nebol preukázaný ani právny dôvod, pre ktorý by konateľ ako fyzická osoba poskytol predmetné plnenie postupcovi. Skutočnosť, že poskytnutie sumy 170000 eur nebolo obsiahnuté v súvahe s poukazom na vyjadrenie na č.l. 97, preukazuje pochybenie v zákonnej povinnosti konateľa riadne viesť účtovníctvo žalovaného, nepodmieňuje však platnosť právneho úkonu, ktorý založil právny dôvod na poskytnutie sumy 170000 eur, pričom ak mal žalobca v úmysle preukázať absenciu mínusového schodku, mohol tak podľa ust. § 207 ods. 1 CSP. Rovnako nebolo preukázané, že by bola pôžička konateľa žalovaného vo výške 400000 eur obsiahnutá v súvahe, pričom jej platnosť spochybnená nebola.

21. Žalovaným prezentovaný právny dôvod pre poskytnutie sumy 170000 eur žalovaným v prospech postupcu je ústne uzatvorená zmluva o úvere.

22. Podľa § 497 ObchZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) ObchZ absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. Existuje niekoľko rozdielov medzi úverovou zmluvou a zmluvou o pôžičke. Základný rozdiel spočíva v tom, že zmluva o úvere je konsenzuálny kontrakt, to znamená, že na jej vznik stačí

dohoda strán o podstatných častiach zmluvy (§ 497) a nie je potrebné faktické poskytnutie peňažných prostriedkov. Zákon v základnom ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Určenie sumy úveru môže byť urobené tak, že sa určí limit (rámcový limit, úverový rámec), do výšky ktorého môže byť úver čerpaný, alebo sa určí pevná suma reprezentujúca úver. Stačí, ak je určená suma úveru. Netreba určiť napríklad pravidlá pre čerpanie úveru, časový rozvrh jeho čerpania a pod. V neposlednom rade zmluva musí obsahovať záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Aby bola táto náležitosť naplnená, v zmluve netreba výslovne dohodnúť výšku úrokov (ak nedôjde k dohode, platí § 502 ObchZ), prípadne dobu splatnosti úverovej sumy. Zákon vyžaduje, aby zmluva obsahovala aspoň záväzok dlžníka vrátiť úverovú sumu a zaplatiť úrok. Ak by strany uzavreli zmluvu, ktorá by síce mala všetky ostatné podstatné náležitosti úverovej zmluvy, ale v jej obsahu by chýbal záväzok platiť za poskytnuté peňažné prostriedky úroky, zmluva o úvere by nevznikla. Mohlo by ísť o platne uzavretú nepomenovanú zmluvu, ale nie o úverovú zmluvu ako zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom. Pravdepodobne by nešlo ani o zmluvu o pôžičke, lebo uvedená zmluva by nemala reálny charakter, čo je charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke. Čiastočne by sa však na takúto nepomenovanú zmluvu mohli použiť ustanovenia o zmluve o pôžičke, a to na základe § 853 OZ, ktorý ustanovuje, že pokiaľ občianske vzťahy nie sú osobitne upravené ani Občianskym zákonníkom, ani iným zákonom, spravujú sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Pravda, za predpokladu, že úpravu nebude obsahovať sama zmluva, prípadne ak si strany písomne nedohodnú, že vzťah založený nepomenovanou zmluvou sa bude spravovať Obchodným zákonníkom (§ 262). V konaní bolo preukázané, že dňa 20.11.2013 bolo žalovaným v prospech postupcu ako spoločníka žalovaného poskytnuté finančné plnenie v sume 170000 eur. Právny dôvod poskytnutia uvedeného plnenia je medzi stranami sporu sporným, nakoľko žalobcovia mali za to, že ide o plnenie bez právneho dôvodu (bezodôvodné obohatenie postupcu na úkor žalovaného, vo vzťahu ku ktorému zároveň vzniesli námietku premlčania), žalovaný tvrdil, že ide o právny dôvod plnenia zo zmluvy o úvere uzatvorenej ústnou formou. Je pravdou, že dôkazná povinnosť v tejto časti náleží žalovanému. Hlavným nedostatkom a teda neunesením dôkazného bremena žalovaným v tejto časti je podľa názoru žalobcov nepreukázanie existencie konsenzu medzi postupcom a žalovaným o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere. Súd pri vyhodnotení platnosti zmluvy o úvere vychádzal zo všetkých vykonaných dôkazov nielen jednotlivo, ale aj v ich vzájomnej súvislosti. Spoločník žalovaného má v zmysle úpravy Obchodného zákonníka právo na jediný druh plnenia od spoločnosti, a to podiel na zisku podľa ust. § 123 ods. 1 ObchZ, iné nevratné plnenie zákon vylučuje. Postupca ako spoločník žalovaného prijal plnenie 170000 eur, ktoré plnenie podľa vykonaného dokazovania nevrátil, pričom ním prezentovaný právny dôvod plnenia súd vyššie vyhodnotil ako nepreukázaný. V danom prípade, najmä na preukázaný skutkový stav vo vzťahu k vzájomnému pomeru žalovaného a postupcu, ktorí v čase poskytnutia sumy 170000 eur mali podľa zhodných vyjadrení veľmi dobré vzťahy založené na spolupráci a vzájomnej dôvere, čo okrem iného viedlo v konečnom dôsledku k dôkaznému oslabeniu ich úkonov vzhľadom na uprednostňovanie ústnych dohôd bez prítomnosti svedkov, sa postupne zmenili na súčasné evidentne negatívne vzájomné vzťahy. V uvedenom svetle je naivným očakávať, že postupca v konaní v postavení svedka, by vypovedal tak, že konsenzus predovšetkým ohľadne potreby vrátenia sumy 170000 eur žalovanému existoval, ktorý dôkaz by bol rozhodujúcim pre preukázanie konsenzu ohľadne uzatvorenia zmluvy o úvere (prípadne pôžičky). Súd však nemohol neprihliadnuť na všetky skutkové súvislosti predchádzajúce prevodu sumy 170000 eur. Žalovaný (podobne ako je praxou u iných obchodných spoločností) evidentne faktickými prevodmi na účet bez dokladovania prevodov relevantnými právnymi dôvodmi s vedomosťou a tichým súhlasom spoločníkov poskytoval návratné plnenia spoločníkom, ktoré boli časom vrátené na účet žalovaného. Faktické prevody realizoval konateľ žalovaného ako štatutárny orgán, ktoré prevody mohli a mali byť známe aj spoločníkom, disponujúcim právom okrem iného nazerať do účtovníctva spoločnosti (žalovaného). Jednou zo základných povinností spoločníkov (aj konateľa), je zabezpečovať v limitoch svojich zákonných a zmluvných oprávnení prosperitu spoločnosti, pričom účelom právnej úpravy najmä vnútorného režimu obchodných spoločností je ochrana spoločnosti pred svojvoľným konaním spoločníkov a konateľov spôsobujúcim v konečnom dôsledku úpadok spoločnosti. Vzhľadom na uvedené sa javí najvhodnejšou formou dočasného poskytnutia prostriedkov spoločnosti právny dôvod zmluvy o úvere, nakoľko z jednou z náležitostí podmieňujúcich jej platnosť je dohoda o povinnosti vrátiť okrem istiny úveru aj úroky (bez potreby dohody o konkrétnej výške úrokov). Súd mal za preukázané, že tvrdenie existencie konsenzu ohľadne povinnosti vrátenia sumy 170000 eur na strane ako konateľa žalovaného, tak i postupcu ako spoločníka žalovaného v čase najneskôr do 20.11.2013

(prevodu sumy 170000 eur) bol. Okrem vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že v prípade, ak by postupca nesúhlasil s tým, že sumu 170000 eur po čase (bez potreby určenia času pri uzatvorení zmluvy) vráti na účet žalovaného, konateľ žalobcu by jej prevodom na účet postupcu a následným nevrátením žalovanému sa vystavil nebezpečenstvu porušenia mandátnej zmluvy upravujúcej vo vzťahu k spoločnosti postavenie konateľa, vrátane sankcie zodpovednosti za škodu a v konečnom dôsledku aj možnému trestnému stíhaniu, ktoré konanie konateľa sa javí značne nepresvedčivým. Súd mal za to, že medzi postupcom ako spoločníkom a zároveň dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, prostredníctvom konateľa žalovaného, došlo najneskôr do 20.11.2013 k ústnej dohode o dočasnom poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 170000 eur vrátane dohody o povinnosti prostriedky vrátiť, čím boli splnené zákonné 3 zo 4 zákonných predpokladov podmieňujúcich platnosť zmluvy o úvere. Uvedené má súd preukázané napriek popretiu dohody ohľadne povinnosti vrátiť sumu 170000 eur postupcom z jednotlivých dôkazov nielen samostatne, ale najmä vo vzájomnej súvislosti sledujúc logickú nadväznosť preukázaného skutkového stavu. Preukázanou však podľa názoru súdu nebola existencia čiastkovej dohody ohľadne obligatórnej povinnosti vrátiť okrem istiny úveru aj úrok (i keď konkrétne nedohodnutý). Na existenciu zaužívanej praxe čiastočne poukazuje len vrátenie sumy 438000 eur konateľom, kde 38000 eur má predstavovať úrok, čo však na preukázanie dohody ohľadne povinnosti vrátiť istinu s úrokom v prípade postupcu nepostačuje. Uvedený názor podporuje aj obsah oznámenia o započítaní, kde je pohľadávka označená ako úver definovaná len sumou 170000 eur, pričom pohľadávka pozostáva nielen z istiny, ale aj z úrokov. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že ide o prípad, kedy strany uzavreli zmluvu, ktorá síce mala všetky ostatné podstatné náležitosti úverovej zmluvy, ale v jej obsahu by chýbal záväzok platiť za poskytnuté peňažné prostriedky úroky, a teda zmluva o úvere nevznikla. Ide však o platne uzavretú nepomenovanú zmluvu, ale nie o úverovú zmluvu ako zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom. Nejde ani o zmluvu o pôžičke, lebo uvedená zmluva nemá reálny charakter, čo je charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke. Čiastočne by sa však na takúto nepomenovanú zmluvu môžu použiť ustanovenia o zmluve o pôžičke, a to na základe § 853 OZ, ktorý ustanovuje, že pokiaľ občianske vzťahy nie sú osobitne upravené ani Občianskym zákonníkom, ani iným zákonom, spravujú sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vzhľadom na absenciu zmluvne dojednejanej úpravy času plnenia (vrátenia peňazí) s prihliadnutím na čl. XVI spoločenskej zmluvy žalovaného, ako aj na žalobcom prezentovanú potrebu aplikácie ObchZ na vzťahy medzi spoločníkmi a žalovaným s poukazom na § 261 ods. 6 ObchZ, určenie času plnenia záväzku je uvedené v ust. § 340 ods. 2 ObchZ.

24. Podľa § 340 ods. 2 ObchZ Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

25. Predmetné ustanovenie limituje najskoršiu časovú možnosť veriteľa požiadať o plnenie a najskoršiu časovú možnosť plnenie vrátiť vo vzťahu k dlžníkovi. Uvedené ustanovenie zároveň nevylučuje, aby veriteľ požiadal dlžníka o plnenie neskôr, ako ani možnosť určiť dlžníkovi dlhšiu ako bezodkladnú lehotu na plnenie. Žalovaný preukázateľne vyzval postupcu na zaplatenie sumy 170000 eur dňa 07.11.2017, ktorú výzvu si postupca prevzal dňa 08.11.2017, kedy mu začala plynúť žalovaným určená mesačná lehotu na plnenie, ktorá tak uplynula 08.12.2017, ktorým dňom sa stala pohľadávka splatnou. Žalovaný tak zákonne postupujúc listom zo dňa 30.11.2017 označeným ako „oznámenie započítania schopnej pohľadávky dlžníka“ oznámil žalovaný žalobcom, že voči pohľadávke žalobcov si započítava pohľadávku, ktorú má voči postupcovi titulom zmluvy o úvere zo dňa 20.11.2013, pričom podľa žalovaného „na základe tejto zmluvy bol žalovaným poskytnutý postupcovi úver vo výške 170.000 eur a postupca poskytnuté prostriedky do dnešného dňa žalovanému nevrátil“. V liste uviedol, že po odpočítaní zrážok do zdravotnej poisťovne zo zisku za rok 2016, vo výške 7.417,20 eur, predstavuje podiel na zisku sumu 132.743,90 eur a nakoľko si sumu 89.762,34 eur započítal priamo voči postupcovi, zostávajúcu sumu 80.237,66 eur si započítava priamo voči žalobcom...výsledná suma z titulu nároku na podiel na zisku za rok 2016 splatná 31.12.2017 je 52.506,24 eur“. Žalobcovia vyzvali žalovaného na úhradu pohľadávky v celej výške, do 31.12.2017. Žalovaný v prospech účtu žalobcu 2 vykonal dňa 27.12.2017 úhradu sumy 52.506,24 eur. Žalovaný listom zo dňa 07.11.2017, adresovaným postupcovi, vyzval postupcu na vrátenie úveru vo výške 170.000 eur, v lehote do jedného mesiaca od vyzvania. Listom zo dňa 14.08.2018 vyzvali žalobcovia žalovaného, aby im zaplatil dlžnú sumu 87.654,86 eur - rozdiel medzi pohľadávkou a sumou 52.506,24 eur, ktorú žalovaný žalobcovi 2/ zaplatil dňa 27.12.2017.. Žalovaný sumu 7.417,20 EUR uhradil v prospech účtu žalobcu 2 až dňa 04.09.2018. Žalovaný tak dôvodne započítal listom zo dňa 15.12.2017, ktorý obsahuje všetky náležitosti podmieňujúce platnosť uvedeného

jednostranného právneho úkonu, je z neho zrejmé, v akej výške si započítal svoju pohľadávku voči postupcovi, v akej výške si ju započítava voči postupníkom, pohľadávka premlčaná nebola, pričom došlo k stretu pohľadávok spôsobilých na započítanie, čo v konečnom dôsledku spôsobilo zánik žalobcami uplatnenej pohľadávky stretom pohľadávok podľa ust. § 580 OZ dňom 30.12.2017, kedy sa stala splatnou pohľadávka žalobcov, pričom nie je rozhodujúcim čas vykonania jednostranného právneho úkonu započítania. Vzhľadom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. Podľa § 255 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a procesne plne úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobca do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.